

Κυριακή 8η Μαρτίου 2026

Κυριακή Β' Νηστειῶν (Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ).

(Μρ. 2, 1 – 12).

«εἰς οἶκόν ἐστι» (Μρ. 2, 1).

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τόν μεγάλο ἱεράρχη τῆς Θεσσαλονίκης Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ. Εἶναι ἡ δεύτερη Κυριακή τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Μπροστά μας στέκεται αὐτός ὁ σπουδαῖος θεολόγος. Καλούμαστε νά μελετήσουμε τή διδασκαλία του, διότι σ' αὐτήν σώζεται ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς βίωσε μέσα στήν ὑπαρξή του τόν Θεό. Ὑπερασπίστηκε αὐτό τό βίωμα σθεναρά. Ὑπερασπίστηκε τό δικαίωμα καί τή δυνατότητα πού ἔχει ὁ ταπεινός ἄνθρωπος νά γνωρίζει,

νά κοινωνεῖ, νά ἀπολαμβάνει τόν ἄπειρο καί ὑπερτέλειο Θεό μέσ' ἀπό τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τῆς θείας χάρης. Ὑπερασπίστηκε τήν ἀδιάψευστη ἐμπειρία τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Θεοῦ στό ὑπαρξιακό σπίτι τοῦ ἀνθρώπου.

Σήμερα εἶδαμε στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας τόν Ἰησοῦ νά εἰσέρχεται στήν Καπερναοῦμ καί νά πηγαίνει σέ κάποιο σπίτι. «Εἰς οἶκόν ἐστι» σημειώνει ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος, γιά νά μᾶς πεῖ ὅτι ὁ Κύριος θέλει νά ἐπισκέπτεται τόν ἄνθρωπο στή φωλιά του, στήν ἐστία του, στόν τόπο τῆς ἀνάπαυσης καί τῆς θαλπωρῆς. Ὁ Θεός θέλει νά ἐπισκέπτεται τόν ἄνθρωπο στήν ἀφετηρία του, ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ὅλα ξεκινοῦν καί ὅλα τακτοποιοῦνται. Ἔρχεται πάντοτε ὁ Χριστός στό σπίτι μας καί κτυπάει τήν πόρτα, γιά νά Τόν φιλοξενήσουμε. Δέν ἔρχεται μόνο στό σπίτι πού κτίσαμε μέ τοῦβλα καί τσιμέντο οὔτε

μόνο στό σπίτι, ὅπως τό καταλαβαίνουμε μέ τήν ἔννοια τῆς οἰκογένειας. Ἔρχεται στό σπίτι τοῦ προσώπου. Ἔρχεται στό προσωπικό σπίτι τῆς ὑπαρξῆς μας. Αὕτή εἶναι ἡ πιό σημαντική ἐπίσκεψη πού κάνει. Δέν κουράζεται νά ἐπισκέπτεται τόν καθένα ξεχωριστά. Δέν κουράζεται νά κτυπάει τήν ἐξώπορτα τῆς κάθε ψυχῆς καί νά περιμένει μέ ὑπομονή νά Τόν καλέσουμε στά ἐνδότερα τοῦ ἑαυτοῦ μας. Ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτής θέλει νά Τοῦ ἐπιτρέψουμε νά κυβερνάει καί τό ἐξωτερικό σπιτικό, δηλαδή τήν οἰκογένειά μας, ἀλλά κυρίως θέλει νά βασιλεύει στό ἐσωτερικό σπιτικό, δηλαδή στήν αἰώνια ψυχή μας.

Ἡ πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ προϋποθέτει τή δική μας συγκατάβαση καί ἐλευθερία. Ὁ ἱερός Παλαμᾶς διδάσκει ὅτι ἡ συγκατάθεση στήν εἴσοδο τοῦ Θεοῦ ἐντός τοῦ ἀνθρώπου δέ δίνεται μέ τά λόγια

αλλά μέ τόν επίπονο πνευματικό ἀγώνα τῆς
 κάθαρσης καί τοῦ φωτισμοῦ. Εἶναι θρίαμβος
 γιά τόν ἄνθρωπο νά μπορεῖ νά φιλοξενήσῃ τόν
 Θεό μέσα του. Κανένα ἄλλο πλάσμα δέν ἔχει
 αὐτή τή δυνατότητα οὔτε ἀκόμη καί οἱ
 ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ. Γιά νά τό πετύχει, ὅμως,
 πρέπει νά ξεριζώσῃ ἀπό τό θέλημά του τό μι-
 κρόβιο τοῦ ἐγωισμοῦ καί νά καθαρίσῃ τόν
 ἐσωτερικό του χῶρο ἀπό τή βρωμιά τῆς
 ἁμαρτίας. Ἐδῶ συνίσταται καί τό νόημα τῆς
 νηστείας. Δέν νηστεύουμε γιά νά γίνουμε «κα-
 λά παιδιά». Νηστεύουμε γιά νά καθαρίσουμε
 τό ἐσωτερικό μας δῶμα ἀπό βρωμιές καί
 ἐξαρτήσεις, νά ἐλευθερώσουμε τόν ἐσωτερικό
 μας χῶρο ἀπό τά περιττά, γιά νά χωρέσῃ μέ-
 σα μας ὁ ἀπέραντος Θεός. Νηστεύουμε γιά νά
 γίνουμε οἰκοδεσπότες τοῦ Θεοῦ.
 Ἀγωνιζόμαστε πνευματικά, γιά νά δείξουμε
 ὅτι ὁ πόθος μας γιά Ἐκεῖνον δέν εἶναι ἀπλῶς

ένα συναίσθημα. Ὁ πόθος γιά Ἐκεῖνον εἶναι τρόπος ζωῆς καί πάθος ἀδυσώπητο. Πολεμοῦμε τά πάθη ἀπό πάθος γιά τόν Χριστό. Ποθοῦμε Ἐκεῖνον πού πρῶτος μᾶς πόθησε. Ἔχουμε τή δυνατότητα, χάρη στήν ἀγάπη Του, νά Τόν κατεβάσουμε ἀπό τά σύννεφα τῆς ιδεολογίας, τῆς φιλοσοφίας καί τοῦ ἰδεατοῦ. Νά Τόν κάνουμε συγκάτοικο τῆς ὑπαρξῆς μας.

Αὕτή ἡ συνάντηση Θεοῦ καί ἀνθρώπου πραγματοποιεῖται σέ τρία ἐπίπεδα. Πρῶτον, στήν ἄσκηση, δεύτερον, στήν προσευχή καί τρίτον, στήν ἀγάπη. Μέ τήν ἄσκηση πολεμοῦμε κάθε μορφή καί ἐκδήλωση τοῦ κακοῦ. Ἀντιστεκόμαστε σέ ὅ,τι μᾶς χωρίζει ἀπό τόν Θεό. Ἀρνούμαστε κάθε συμβιβασμό μέ τήν ἁμαρτία. Ἀγωνιζόμαστε νά ἐπιτύχουμε τό ἀγαθό. Προσπαθοῦμε νά μένουμε ταπεινοί, νά ἀποφεύγουμε τά περιττά, νά καλλιεργоύμαστε μέ τή μελέτη, νά γνωρίζομαστε περισσότερο μέ

τόν Χριστό, νά διψᾶμε γιά τόν ἁγιασμό ἀπό
 τά μυστήρια. Μέ τήν προσευχή ἀνοίγουμε τήν
 πόρτα τοῦ ἑαυτοῦ μας καί προσκαλοῦμε τόν
 Ἰησοῦ νά εἰσέλθει. Τόν κάνουμε συνομιλητή,
 φίλο καί συνοδοιπόρο. Μέ τήν προσευχή
 προσλαμβάνουμε τή χάρη καί τόν φωτισμό τοῦ
 Θεοῦ. Στόν Οὐράνιο Ἐπισκέπτη τῆς ψυχῆς χα-
 ρίζουμε τίς σκέψεις, τά συναισθήματα, τίς
 ἐπιθυμίες καί τή βούλησή μας. Σάν εὐγενικοί
 οἰκοδεσπότες Τόν κερνᾶμε τούς καρπούς τῆς
 μικρῆς ἄσκησης πού κάνουμε. Τόν
 φιλοξενοῦμε στόν ἐσωτερικό οἶκο, γιά νά Τόν
 εὐχαριστήσουμε καί νά Τοῦ ἀναθέσουμε
 ὀλόκληρη τήν πορεία μας. Τέλος, μέ τήν ἀγάπη
 συναντοῦμε τόν Θεό στό πρόσωπο τῶν
 διπλανῶν μας. Ἡ ἄσκηση καί ἡ προσευχή μέ-
 νουν ἀτελέσφορες, ἐάν δέν ἐπισφραγίζονται
 ἀπό τήν ἀγάπη. Ὁ Κύριος ἔρχεται στό σπίτι
 τῆς ψυχῆς μέ τήν ἄσκηση καί συνομιλεῖ μαζί

μας μέ την προσευχή. Εάν, όμως, δεν βρεῖ την αγάπη, τότε φεύγει. Φεύγει, διότι δεν μπορεί ὁ Θεός τῆς ἀγάπης νά κατοικήσει μέσα σ' ἕναν ἄνθρωπο πού δεν ἔχει ἀγάπη. Ἀγάπη σημαίνει νά συγχωροῦμε καί νά προσφέρουμε. Νά συγχωροῦμε ὅσους μᾶς πίκραναν καί νά προσφέρουμε βοήθεια καί ἐλεημοσύνη στούς ἀναγκασμένους τῆς ζωῆς.

Σήμερα ὁ Κύριος «εἰς οἶκόν ἐστι» στήν Καπερναούμ. Ὁ ἐορτάζων Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς δίνει τό σύνθημα ὅτι ὁ Χριστός μπορεί καί θέλει νά εἶναι στόν οἶκο τῆς ὑπαρξῆς κάθε ἀνθρώπου. Μακάρι νά ἀξιωθοῦμε νά Τόν φιλοξενήσουμε μέ τήν ἄσκηση, τήν προσευχή καί τήν ἀγάπη. Ἔτσι θά φτάσουμε στή φώτιση καί στή θέωση. Αὐτά εἶναι τά δῶρα τῆς φιλοξενίας τοῦ Ἰησοῦ μέσα μας καί ταυτόχρονα εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας. Ἀμήν.